

43, stk. 1 og 2 (5.000 kr.), og i de tilfælde, hvor oplysningspligten tilsidesættes i forhold til andre køretøjer (500 kr.).

Sammenfattende er det herefter Rigsadvokatens og Rigspolitiets opfattelse, at bøden på 500 kr. bør forhøjes med henblik på at øge incitamentet for ejeren (brugeren) til at oplyse identiteten på føreren.

En mulighed kunne være at sætte bødens størrelse for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, i forhold til bødestørrelsen for de overtrædelser, som er begået af føreren af køretøjet, således at bødestørrelsen varierer afhængigt af førerens overtrædelse. Herved kunne det sikres, at bøden til ejeren (brugeren) oversteg den bøde, som føreren kunne unddrage sig ved den manglende opfyldelse af oplysningspligten, således at der med sikkerhed ikke kunne spekuleres i bødernes størrelse.

En sådan ordning ville imidlertid ikke være direkte anvendelig i tilfælde, hvor føreren har forskyldt en frihedsstraf, eller hvor motivet for at undlade at efterkomme oplysningspligten er, at føreren har forskyldt klip eller frakendelse af førerretten. Hertil kommer, at straffen til ejeren (brugeren) for at undlade at efterkomme oplysningspligten i meget høj grad ville bero på alvorren af førerens lovovertrædelser, som typisk ikke kan bebrejdes ejeren af køretøjet.

En anden mulighed kunne være at fastsætte bøden for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, til 5.000 kr., således at alle overtrædelser af bestemmelsen straffes med den samme bødestørrelse.

Ved tilsidesættelse af oplysningspligten i forhold til køretøjer, der er omfattet af færdselslovens § 43, stk. 1 og 2, dvs. busser og lastbiler, vil overtrædelserne dog som oftest være begået i erhvervsforhold og med et tungt køretøj, der kan udgøre en større risiko for færdselssikkerheden. Der kan også på dette område blive tale om højere bøder, som føreren kan unddrage sig, og bøden på de 5.000 kr. til ejeren (brugeren) afspejler dette forhold. Det gælder ikke mindst ved overtrædelser af reglerne om køre- og hviletid, som var en del af begrundelsen for at forhøje bøderne ved overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, med hensyn til busser og lastbiler i 2005.

Tilsidesættelse af oplysningspligten i forhold til andre køretøjer end busser og lastbiler vil for-

mentlig i en del tilfælde ikke dække over overtrædelser, der straffes lige så alvorligt som i erhvervsforhold. En forhøjelse af bøden fra 500 kr. til på 5.000 kr. for tilsidesættelse af oplysningspligten i disse tilfælde forekommer derfor umiddelbart at være for vidtgående.

Det foreslås på denne baggrund, at bødestørrelsen fastsættes til en bøde svarende til halvdelen af bøden ved overtrædelser, der er begået med hensyn til busser og lastbiler, dvs. en bøde på 2.500 kr., hvilket samtidig svarer til niveauet for bøden ved alvorligere hastighedsovertrædelser, hvor der dog også kan blive tale om klip eller førerretsfrakendelse.

En bødestørrelse i dette niveau er formentlig af en sådan betydning for de fleste privatpersoner, at bøden kan have en præventiv effekt.

Endvidere vil en bøde på 2.500 kr. ikke være mindre end den bødestørrelse, der anvendes i de fleste sager om hastighedsovertrædelser konstateret ved automatisk hastighedskontrol. Den gennemsnitlige bøde i ATK-sager var således i 2007 på ca. 865 kr. (2007-niveau). I øvrigt blev 50 pct. af bøderne i forbindelse med automatisk trafikkontrol i 2007 fastsat til 500 kr., og 99,50 pct. af bøderne blev fastsat til beløb på 2.500 kr. eller derunder.

En bødestørrelse på 2.500 kr. synes endvidere at stå i et passende forhold til overtrædelsens karakter, idet det herved lægges til grund, at bøden formentlig i langt de fleste tilfælde pålægges en privatperson, der har udlånt sin bil, og som ikke efterkommer en anmodning om at give oplysninger om førerens identitet til politiet i anledning af en hastighedsovertrædelse begået af føreren.

Det tilføjes, at der ikke findes anledning til at foreslå andre ændringer vedrørende bestemmelsen i færdselslovens § 65, stk. 1. Der er herunder efter Rigspolitiets og Rigsadvokatens opfattelse ikke grundlag for at overveje ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde. Det findes endvidere ikke relevant at overveje andre sanktioner for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1. Således vil f.eks. hverken førerretsfrakendelse eller konfiskation efter Rigspolitiets og Rigsadvokatens opfattelse være naturlige reaktioner som følge af en overtrædelse, der består i at undlade at give oplysninger til politiet om føreren af et køretøj.